

KOMITET INŻYNIERII LĄDOWEJ I WODNEJ POLSKIEJ AKADEMII NAUK

Politechnika Warszawska, Instytut Dróg i Mostów, al. Armii Ludowej 16, 00-637 Warszawa
tel.: (0-22) 825 35 72; fax: (0-22) 825 89 46; e-mail: W.Radomski@il.pw.edu.pl; A.Lewandowska@il.pw.edu.pl

STANOWISKO KOMITETU INŻYNIERII LĄDOWEJ I WODNEJ W SPRAWIE ZASAD EWALUACJI JEDNOSTEK NAUKOWYCH

Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN po analizie wyników ewaluacji podanych przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych i po dyskusji odbytej na posiedzeniach 29.11.2013 r. oraz 31 stycznia 2014 r. na specjalnym posiedzeniu z udziałem władz Polskiej Akademii Nauk, Narodowego Centrum Nauki i Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, przekazuje następujące uwagi odnośnie do zasad ewaluacji zastosowanych w procedurze przeprowadzonej w 2013 r.:

1. Zasady należy podawać do wiadomości środowiska na początku okresu objętego oceną. Kryteria ewaluacji podano w Rozporządzeniu Ministra z 13 lipca 2013 r. ewaluacja zaś obejmowała okres od 2009 do 2012 r. W odniesieniu do istotnych parametrów oceny zmieniono wielkości podane w 2010 r. Dotyczy to np.: znacznego (z 10 na 2 pkt) zmniejszenia punktów za zgłoszenie patentowe, wyłączenia efektów aktywności Jednostek Naukowych (JN) w zakresie sprzedaży wyników badań naukowych i prac rozwojowych itp.
2. Skład Grupy Wspólnej Oceny (GWO) oznaczonej jako SIIBA „Budownictwo i Architektura” był niejednorodny. Wymieniona powyżej GWO zawierała jednostki kształtujące tylko na jednym kierunku oraz jednostki wielokierunkowe. Przy obowiązującym algorytmie oceny preferującym jednostki wielokierunkowe, automatycznie zmniejszają się szanse na obiektywną ocenę jednostek jednokierunkowych - istniejących od kilkudziesięciu lat w dużych krajowych Politechnikach. Biorąc powyższe pod uwagę uważamy, że w przyszłości ocenie należy poddawać nie jednostki, ale dyscypliny naukowe, np. dyscyplina – „budownictwo” lub „inżynieria środowiska” lub „architektura”. Zestawienie aktywności ujętych w kryterium 1. oceny JN eliminuje jedne dyscypliny uwypuklając aktywność innych. I tak np. przewartościowany jest wpływ w punktacji działalności dotyczącej dorobku artystycznego stosowanej wobec uprawiających dyscyplinę „architektura i urbanistyka”. Znacząca liczba punktów przyznawana jest za autorstwo „dzieł plastycznych” (12 pkt) i uznawanie projektów wykonywanych z tego zakresu na zlecenia prywatne (poza JN). Brak precyzyjnego opisu owych „dzieł” prowadzi do wpisywania do tej grupy zwykłych i prostych prac projektowych. Przy zaproponowanym przez nas systemie oceny dyscyplin a nie JN, dysproporcje te nie miałyby znaczenia.
3. Wpisanie w kryterium 1. oceny JN jako obowiązkowego odniesienia do jedynej bazy Web of Science oraz punktacja publikacji ujęta w Rozporządzeniu Ministra wyraźnie preferuje te dyscypliny naukowe, które w tych bazach mają większą reprezentację

czasopism. Sugerujemy, aby w przyszłej ocenie JN pozostawić otwarty wybór bazy danych, dopuszczając również takie bazy jak SCOPUS, PoP, GoogleScholar. Nasza sugestia dotyczy też liczby cytowań i Indeksu Hirsha, które powinny być ustalane na podstawie nie tylko danych z WoS.

4. Zasady przyjęte w algorytmie powinny ukierunkowywać oceniane JN na te działania, które powinno się w tych jednostkach poprawić, aby uzyskać lepsze wyniki w następnych ocenach. Z przyjętych arbitralnie wag wynika jednoznacznie, iż najważniejsze zarówno dla JN uczelnianych i PAN jest kryterium 1., w którym decydują publikacje w najwyżej punktowanych i zagranicznych czasopismach. Błędem jest zrezygnowanie z oceny aktywności jednostek naukowych ze sprzedaży prac naukowych (w tym również ekspertyz, które wymagają analizy naukowej rozpatrywanego przypadku) i ich wdrożeń oraz bardzo niskie punktowanie publikacji w czasopismach krajowych nawet przedstawianych w języku angielskim np. w *Archiwum Inżynierii Lądowej (Archives of Civil Engineering)* - czasopiśmie Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN.
5. Kwalifikowanie monografii wymaga uściślenia (jeśli chodzi o zakres tematyczny, który powinien wiązać się z działalnością JN itp.). Objętość opracowania nie stanowi istotnego kryterium, ponieważ – przynajmniej w zakresie inżynierii lądowej i wodnej – można wskazać wiele wartościowych prac monograficznych o objętości mniejszej od np. 120 stron druku.

Obserwując wyniki ewaluacji Jednostek Naukowych w Grupie Wspólnej Oceny (GWO) „Architektura i Budownictwo” stwierdzamy, że zaproponowany algorytm oceny nie został przetestowany na próbnej reprezentacji JN w każdej z grup danych. Doprowadziło to do bardzo dużego przewartościowania wielu jednostek naukowych (zmiana kategorii A na kategorię B), co można uznać za dowód, że wyniki kategoryzacji nie są miarodajne. Zgadza się, że pewne przewartościowanie ocen powinno następować, bo celem kategoryzacji jest uaktualnienie oceny, trudno jednak zaakceptować tak duże zmiany kategorii tak wielu JN. Należy pamiętać, że zarówno rozwój jednostek jak i ich relatywne cofanie się jest procesem stabilnym, a tak istotne zmiany w ocenie jednostek przeszkadzają w ich stabilnym rozwoju naukowym.

Przedstawiając powyższe uwagi i wnioski wyrażamy nadzieję, że zostaną one uwzględnione podczas opracowywania procedury kolejnej kategoryzacji w 2016 r i przyczynią się do nadania tej kategoryzacji większej wartości merytorycznej, nie budzącej w środowisku naukowym tak wielu kontrowersji jak ta przeprowadzona ostatnio.

Sekretarz Naukowy Komitetu

Anna Siemińska -Lewandowska

Przewodniczący Komitetu

Wojciech Radomski